

dészet lébényi területében látta el ezt a munkakört, majd 1963-ban átkerülve a Győri Erdészethez a koroncói erdészkerület vezetője lett és itt dolgozott nyugállományba helyezéssel. A gazdaságnál végzett munkáját háromszor is kiváló dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Kerületvezető munkája maradéktalan végrehajtása mellett feladata volt az Erdőgazdaság gesztorsága alatti a ménfőcsanakai és koroncói mezőgazdasági termelőszövetkezetek erdőgazdálkodásának szakmai irányítása is.

Pályafutása kezdetén a Hanság fásításában, a mezővédő erdősávrendszerek kialakításában, kivitelezésében szerzte első erőtelepítési tapasztalatait.

Lehet azt mondani, hogy az akáctermesztés területén gyűjtötte össze a legtöbb tapasztalatot, annak igaz szakértőjévé vált. A saját területén kísérletezve, mezőgazdász barátainak, ismerőseinek segítségével, aktív részvételével vezette be az akác magvetéssel történő telepítését, dolgozta ki, tökéletesítette annak technikáját. E technológiával a telepítés költségeit mintegy 40%-kal sike-

rült csökkentenie a hagyományos csemeteültetési technológiával szemben.

Nyugállományba vonulása nem jelentette azt, hogy befejezte volna szakmai tevékenységét. Megváltozott viszonyoknak megfelelően egyre nagyobb részt vállalt a magánerdő-gazdálkodás beindításában, szakmai koordinálásában. Az új erdők telepítése lett élete célja, melyet főképpen az általa kikísérletezett módszerrel végzett. Eközben a HM által a megyében kezelt, mintegy 1300 ha szakmai irányítását is végezte.

Kerületvezetői és szakirányító tevékenysége mellett, mintegy 1500 ha új erdő létrehozása köthető a nevéhez.

Szakmai társadalmi szervezetünknek az Országos Erdészeti Egyesületnek munkába lépésétől kezdve 45 éven át tagja volt. Aktív egyesületi tevékenységének keretében 1974-től a helyi csoport vezetőségében, 1975-től a helyi csoport javaslatára az OEE elnökségének tagja, ahol elismerve tevékenységét 1985-ben az OEE technikai alelnökévé választották, melyet – közmegegyezésre – 1990-ig töltött be. Fentiekén túlmenően 1975-től 1990-ig az

egyesület lapjának szerkesztőbizottsági munkájában is részt vett. Az „Erdészeti lapok”-ban négy alkalommal is jelent meg publikációja különböző témákban.

1999-ben egyesületi és szakmai munkáját az OEE az erdész szakma egyik legrangosabb kitüntetésével, a Kaán Károly emlékéremmel ismerte el.

Közösségi emberként mindig szívügyének tekintette az erdésztársadalom összetartozásának szervezését. Számátlan szakmai rendezvény, bemutató aktív rendezője, házigazdája, résztvevője volt. A 80-as évek közepén felélesztette az erdészből hagyományát, melyet Kisalföldi Erdészek báljává fejlesztett fel és 20 egymást követő éven át nagy odaadással, magas színvonalon, sikeresen szervezett, belevonva nem csupán erdészeket, hanem az erdőt szerető egyéb barátokat, ismerősöket is.

Mi, kisalföldi erdészek, büszkék vagyunk rá. Emlékeztessen rá és munkájára mindenkit ez a kopjafa és a Győrtől Koroncóig a több mint 1500 ha új erdő.

**Keresztes György
Greguss László Géza**

Kopjafa a Mecsekben

A Mecseki Erdészeti Zrt. Pécsváradi Erdészete és az Országos Erdészeti Egyesület Baranya Megyei Helyi Csoportja 2006. október 6-án kopjafát állított Szeri János kerületvezető erdésznek a Hosszúhetény határában fekvő Köves-tetőn.

Az erdészember élete porszem az erdő életéhez képest, de élete során mégis befolyásolja, módosítja az életkörülményeket, munkájának nyoma sok-sok

időn keresztül fennmarad, s ezáltal valamiképpen részesévé válik a teremtnak.

Azért gyűltünk össze, hogy egy rövid, de hangsúlyos megemlékezésben főhajtással adózzunk egy erdészélet előtt, hogy tisztelgünk egy életmű előtt és mementőt állítsunk az utókornak.

Szeri János 1923-ban született Mindszenten. Már 7 évesen nagy érdeklődést mutatott a természet iránt. Édesapja katonatisztnak akarta taníttatni, de ő végig

kitartott elhatározása mellett: erdész akart lenni. Tízévesen az iskolai szünetekben báró Weissmann erdészetében segédkezett.

Erdészeti tanulmányait a háború után tudta csak megkezdeni és végül 1948-ban Ásotthalmon, az erdészeti szakiskolában végzett erdészként. Az iskola elvégzése után 1953-ig a szegedi erdőgazdaságnál dolgozott vezető erdészként. Ebben az évben házasodott meg. 1953 és 1958 között Ásotthalmon dolgozott főerdészként.

Mivel a dombos-hegyes vidéket jobban kedvelte, 1958 decemberében a Mecseki Erdészethez sikerült áthelyeztetnie magát, először Lókára, majd 1961-ben Komló-Zobákpusztára – ahol haláláig élt.

A Kárászi Erdészethetnél dolgozott kerületvezető erdészként. Háromszor kapott kiváló dolgozó kitüntetést, munkáját mindig nagy szertettel, hivatástudattal és szorgalommal végezte. Többször próbálták más területre elhívni, de ő ragaszkodott az erdőhöz.

Bár 1983-ban nyugdíjba vonult, amíg egészsége engedte – azaz 73 éves koráig – tovább dolgozott az erdészethetnél. 2004. október 8-án halt meg súlyos betegségben.

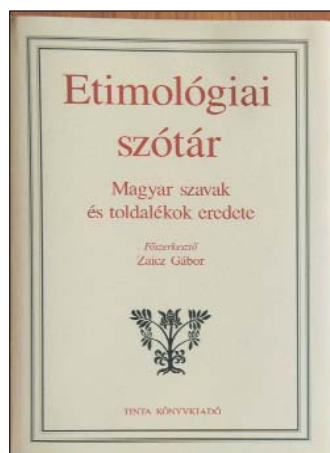
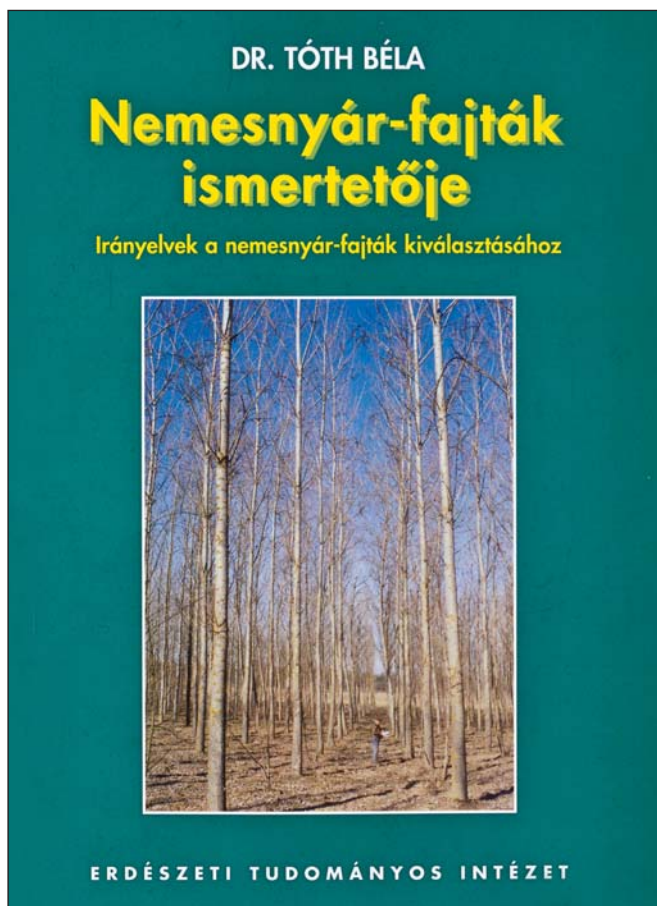
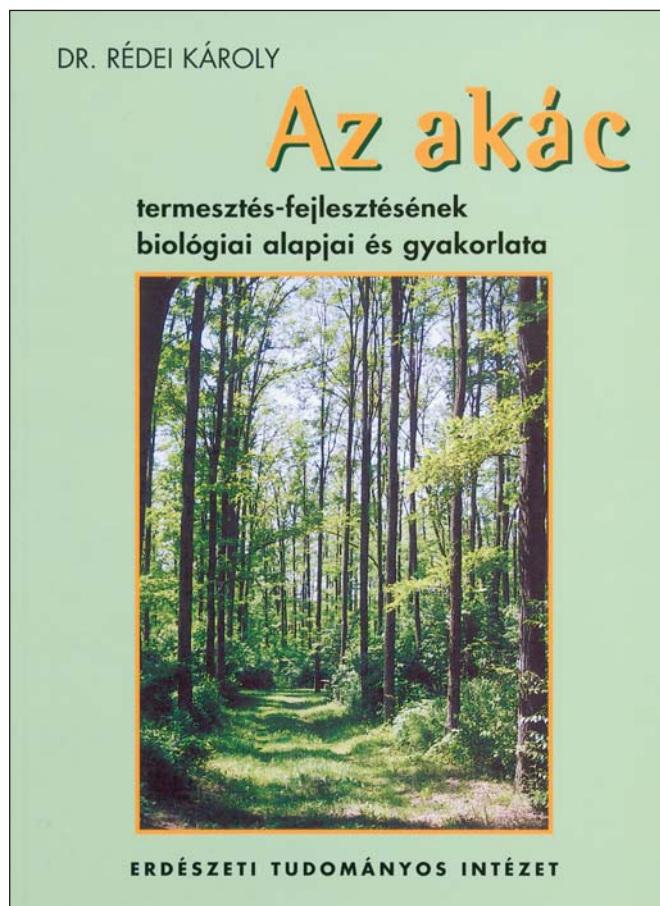
Életét a természet és az erdő szeretete határozta meg.

Emlékét őrizzük.

Ripszám István

Megjelent • Megjelent • Megjelent

Hozzászokhattunk az utóbbi években a Tinta Könyvkiadó igényes, színvonalas kiadványaihoz. Karácsony közeledtével minden bizonnyal szép és hasznos ajándékként kínálkozik. Anyagilag sem járunk rosszul, ha a köteteket a Tinta Könyvkiadónál rendeljük meg. (1116 Budapest, Kondorosí út 17.), mert 25% kedvezményt kapunk.

DigiTerra EIR v4
Erdőgazdálkodási Információs Rendszer

- ingatlan-nyilvántartás
- erdőgazdálkodás
- üzemterv
- vadgazdálkodás
- mezőgazdaság

www.digiterra.hu

DigiTerra

DigiTerra Informatikai Szolgáltató Kft.
1123 Budapest, Tállós u. 15/a, Tel.: 1/225-8173,
Fax: 1/225-8174, e-mail: info@digiterra.hu